Understanding Grace #1 of 3; The limits of grace. - 20200613
Genade begrijpen #1 van 3; De grenzen van genade. - 20200613

Dag allemaal,
Dit zeg ik vaak om de verschillen tussen oordeel, barmhartigheid en genade te begrijpen:

Oordeel is krijgen wat je verdient.
Barmhartigheid is niet krijgen wat je verdient.
Genade is krijgen wat je niet verdient.

Velen onderwijzen dit over genade: krijgen wat we niet verdienen, maar dat is slechts het 'warme en lieflijke' deel van genade. Liefde is onvoorwaardelijk, maar genade heeft altijd voorwaarden. Velen weten dit niet of onderwijzen het niet, wat resulteert in een zeer onevenwichtig onderwijs en begrip in het lichaam van Christus hierover.

Mensen denken dat genade vrijheid betekent, en dat doet het ook. Maar de vrijheid van genade betekent niet de vrijheid om alles te doen wat we willen, maar eerder de vrijheid om de Heer te dienen. God zei tegen Mozes dat hij tegen Farao moest zeggen: "Laat mijn volk gaan, opdat het Mij kan dienen". Haal ze niet alleen uit de slavernij naar de vrijheid om vrij te zijn, maar vrij, zodat ze met God kunnen wandelen. Exodus 7:16

Genade heeft altijd voorwaarden. Je mag dan wel onvoorwaardelijk van jouw puppy houden, maar jouw genade voor hem heeft voorwaarden. Op een gegeven moment verwacht je dat ze stoppen met poepen in het hele huis, dat ze ophouden met het kauwen op de kussens, dat ze stoppen met het bijten van de enkels van mensen die je huis binnenkomen. Genade verwacht dat ze opgroeien. Je mag dan wel onvoorwaardelijk van jouw kinderen houden, maar je verwacht bepaalde dingen van hen. Liefde is onvoorwaardelijk, maar genade niet. Genade heeft altijd voorwaarden.

Genade heeft grenzen
In ieder geval van genade, zoals de Schrift laat zien, worden de voorwaarden en beperkingen van die genade vermeld. Het fundament van alles wat met verlossing te maken heeft is deze waarheid:

Johannes 3:16: "Want God had de wereld zo lief dat Hij Zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven, dat allen die in Hem geloven niet verloren gaan, maar eeuwig leven zullen hebben".

"God heeft de wereld zo lief dat Hij Zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven" - dat is genade - de voorwaarde is dit: "Dat allen die in Hem geloven eeuwig leven zullen hebben." De gevolgen zijn duidelijk; God houdt van je, dus zond Hij Jezus; Als je de genade niet ontvangt door in Jezus te geloven, zul je Gods Leven niet hebben. Gods liefde is onvoorwaardelijk, de genade van de verlossing niet. Er zijn voorwaarden aan verbonden. Verlossing komt door Jezus.

Bedenk dat de rijke jongeling werd uitgenodigd om een discipel van Jezus te worden - dat was genade. De voorwaarde was dat hij alles moest verkopen en aan de armen geven. Hij wilde alleen 'warme en lieflijke' genade, en trok zich terug toen de voorwaarden van die genade aan hem werden verteld.

Genade heeft verwachtingen
Genade vereist altijd dat de ontvanger van de genade op verantwoorde wijze omgaat met de aangeboden genade. Er is altijd verantwoordelijkheid binnen de grenzen van de genade.

Als een ouder de autosleutels aan zijn 16 jarige geeft, is dat genade.(in VS rijbewijs al met 16 jr). Verwachten dat ze om 21.00 uur thuis zijn met een schone en intacte auto, is het doel en de beperking van die genade. Ga over die grens waar de genade eindigt, en de 16 jarige zal worden geconfronteerd met een oordeel. Misschien geen auto meer voor een week, misschien huisarrest, misschien nog erger.

Er zijn verwachtingen binnen de genade van verlossing om op te groeien in Christus, om met Hem te willen wandelen, om de Vader te leren kennen, om moreel rechtschapen te zijn. Aan de genade zijn verwachtingen verbonden.

Indien die 16-jarige de aangeboden genade met verantwoordelijk gedrag beantwoord, zal hij nooit de 'boze kant' van de ouder zien.

Een medewerkster wordt verondersteld om 8 uur 's morgens op kantoor te zijn, maar ze komt steeds rond half negen opdagen. De baas en de medewerkers merken het op en geven een tijdje genade, in de hoop dat ze haar manier van doen zal veranderen. Als ze dat niet doet, krijgt ze een mondelinge waarschuwing, dan een schriftelijke waarschuwing, wat nog steeds genade is - zodat ze weet dat de tijd van genade bijna voorbij is. Als ze de genade niet aanvaardt... wordt ze geoordeeld en verliest ze haar baan.

De schrijver van Hebreeën zegt in 12:15: "...opdat niemand de genade van God veracht..." Dit laat ons zien dat genade uitgebreid is, maar dat het mogelijk is om het werk van de genade in ons leven te laten falen. Die 16-jarige met de gezinsauto kan de genade die getoond wordt, laten falen. De medewerker kan de genade laten falen door te weigeren om 8 uur 's morgens te komen werken, net als alle anderen die dat wel doen.

We kunnen de genade missen als we niet binnen de grenzen die de genade biedt, opstaan en doen wat juist is (wat altijd groei als mens en christen vereist). Als we niet voldoen aan de voorwaarden binnen die genade, kunnen we de genade laten falen, de kans op groei laten schieten en de gevolgen ervan ondervinden. Jezus zei over de vrouw met de bijnaam Iezebel in Openbaring 2:21: "Ik gaf haar de tijd om zich te bekeren van haar onzedelijkheid, maar ze is niet bereid". Consequenties volgden.

Judas 4 spreekt over vermeende christenen die: "...de genade van God hebben omgezet in een vrijbrief voor het kwaad."
Er zijn velen die de genade van God hebben veranderd in een vrijbrief voor *zonde (*Grieks: ontucht, openlijke onfatsoenlijkheid). Sommigen hebben Gods genade gebruikt om 'hyper-genade' te verkondigen; geen zonde, geen verantwoording, wat onjuist is. Zij zien alleen de vrijheid die genade biedt, zonder te erkennen dat genade een doel, grenzen en gevolgen heeft.

Er is een oude verkeerde leer uit de 1ste eeuw die we ook in onze tijd zien, want mensen zijn niet veranderd en demonen ook niet. Het wordt 'gnosticisme' genoemd, wat 'weten' betekent. Vroegere christenen die geconfronteerd werden met hun oude zondige manieren, maar zichzelf niet wilden disciplineren om die zonden te overwinnen, begonnen zichzelf te accepteren met 'God heeft me zo gemaakt' zodat ze het idee hadden dat ze konden leven zoals ze wilden en God was daar oké mee.

De kern van dit geloof (dat afkomstig was van heidense sektes) was dat materie slecht is - de natuurlijke wereld was slecht. En geestelijk zijn was goed. Dus omdat Christus voor de zonden betaalde, waren ze in genade en vrij om te leven zoals ze wilden, want de natuurlijke wereld, inclusief hun aardse lichamen, waren kwaadaardig, dus stervend. Voor hen kwam de vrijheid voort uit het 'weten' dat hun lichaam slecht is en dat hun geest opnieuw geboren is en goed, dus ze waren vrij om een zondig leven te leiden omdat ze wisten dat 'de Christus' diep van binnen in iedereen is, en dat de natuurlijke wereld op een dag voorbij zou gaan. Klinkt dat bekend? Gnostiek neemt de vereiste verantwoording aan onze medemens en aan God weg, omdat ze 'beter weten'.

Sommigen, toen en nu, redeneerden de verzen in de brieven en de woorden van Jezus weg, die ons vertellen om onze zonden of 'fouten' aan God en aan elkaar te belijden (toe te geven), om zo hun zondig gedrag te rechtvaardigen. Bekering is één van de basisprincipes* in de leer van Christus en het eerste woord van verlossing. Iets anders zeggen is Gods genade veranderen in een vrijbrief voor de zonde. *Hebreeën 6: 1-2; Handelingen 2: 38, Mattheüs 18:15-16, Jakobus 5:16, 1Johannes 1:7-9.

Het niet begrijpen dat genade altijd beperkingen en grenzen heeft, zorgt er ook voor dat van veel goedbedoelde christenen, misbruik wordt gemaakt. Ze tonen steeds weer, keer op keer, genade aan familie of vriend, maar de ontvanger gebruikt die genade nooit om zijn leven te veranderen, om zijn situatie te veranderen - ze blijven maar terugkomen voor meer genade. Christenen die genade niet begrijpen, denken dat God wil dat ze geven en geven totdat ze blut en uitgeput zijn. Ze voelen zich gevangen tussen wat ze denken dat God wil dat ze doen en hun vriend of familielid die misbruik maakt van hun genade.

We gaan volgende week verder met het feit dat genade bedoeld is om ons te onderwijzen en te bekrachtigen... Tot dan, zegen.
John Fenn/wk/ak
www.cwowi.org en e-mail mij op cwowi@aol.com

Understanding Grace 2 of 3; It's not about you - 20200620
Genade begrijpen – deel 2; Het gaat niet om jou – 20200620

Hallo allemaal,
Ik deelde vorige week dat liefde onvoorwaardelijk is, maar dat genade altijd voorwaarden en verwachtingen heeft.

Genade heeft altijd grenzen, regels, beperkingen. Zelfs in het geven aan de weduwen in Efeze, vertelt Paulus Timotheüs alleen te geven aan die weduwen die geen andere familie hebben, want die worden verondersteld voor hen te zorgen, en dat die weduwen bekend staan als actieve vrijwilligers die hun tijd en talenten ten dienste van anderen stellen. Tegen degenen die iets voor niets willen, zegt Paulus dat ze hen moeten weigeren. Er zijn in de eerste plaats kwalificaties om die genade te ontvangen, en er wordt iets verwacht van de ontvangen ervan. 1Timothy 5:9-13

Als genade gegeven wordt, is er een Doel aan verbonden
Het is niet zo dat er een geen voorwaarden, geen verwachtingen zijn als er genade gegeven wordt. Zelfs als jij die kleine puppy of kitten koopt en mee naar huis neemt, verwacht je er emotioneel voordeel uit te halen. Wanneer een ouder toestaat dat hun kind een huisdier krijgt, herkent het kind meestal de conditie van genade met dit pleidooi: "Ik zal er voor zorgen, ik zal het voeden, ik zal het water geven, ik zal het daarna opruimen, ik beloof het..." :) Tuurlijk zal je dat doen. De ouder zal de genade gebruiken om het kind verantwoordelijkheid te leren. Er is altijd een doel verbonden aan genade.

In 2 Timothy 1:9 vinden we deze verklaring: "Hij (Vader) is degene die ons gered heeft en ons geroepen heeft met een heilige roeping, niet gebaseerd op onze werken, maar op Zijn (de Vaders) eigen doel en genade, aan ons verleend in Christus Jezus voor de eeuwige tijd."

Genade wordt niet gegeven met het doel dat een christen in zonde blijft leven. Het vereist geen volmaaktheid, maar genade verwacht groei, vooruitgang, een rijpingsproces. Het is een heilige roeping, met een doel verleend.

Dat Hij ons redding in Christus heeft gegeven, voor eeuwige tijden, naar Zijn doel, laat ons zien dat God wel degelijk een plan heeft voor ons leven, zowel nu als in de komende eeuwen. We zijn al in de eeuwigheid, zelfs als we op deze aarde leven, dus het onthullen van Zijn doel zal (letterlijk) voor eeuwig duren om zich in ons leven te ontvouwen.

Gemiste genade
Als iemand die jij uitgebreid genade verleend hebt, het doel ervan mist, komt er een moment dat je stopt met het geven van die genade. Toen Israël Egypte verliet, hebben ze 10 keer de genade niet benut. Toen ze die 10e keer faalden, zei de Heer in Numeri 14: 21-23 dat ze in het oordeel waren overgestapt. (De onderwijs serie van vorige maand ging over de lessen die ze hadden moeten leren, "Treasures Found in the Wilderness" en bevat voor ons vandaag een aantal grote lessen).

Jezus vertelde ons in Mattheüs 5: 39-41 dat als je een keer geslagen bent, je de andere wang moet toekeren, maar niet meer. Hij zei dat als ze onze jas wegnemen, geef ze dan ook een andere - maar niet meer. Hij zei dat als ze ons dwingen om 1 mijl te lopen, loop er dan nog 1 meer - maar daarna niet meer. Genade heeft grenzen, waarna we concluderen: 'we kunnen geen genade meer verlenen'.

Je hebt jouw deel gedaan in het verlengen van de genade. Het is nu aan hen om op eigen kracht te staan of te vallen. Geef je meer genade, dan stel je hen in staat in zonde te blijven. Waar die lijn te trekken verschilt per geval, en we moeten op de Heer vertrouwen bij het bepalen van dat punt.

Maar ik kan uit de Schrift zeggen dat we ons eigen gezin en ons financiële en emotionele welzijn niet moeten opofferen om een ander beter af te laten zijn. Paulus zei in 2 Corinthiërs 8:12-14 over het geven aan anderen: "Als een persoon bereid is om te geven, wordt het berekend naar wat hij heeft, niet naar wat hij niet heeft. Want ik wil niet dat je belast wordt terwijl je hun behoefte verlicht... maar nu, in deze tijd van overvloed, mag je geven..."

We geven wat we kunnen, en we nemen geen lening om meer te geven dan wat we bij de hand hebben, want geven mag nooit de gever belasten terwijl het de ontvanger verrijkt. Dat is geen genade,

dat is onwijs handelen van goedbedoelde harten. God moet hun bron zijn, zij moeten op eigen benen staan, of vallen. Je hebt jouw deel gedaan aan die extra wang, extra jas, extra mijl. Nu is het hun beurt om op te staan in volwassenheid. Als ze dat niet doen, is het hun schuld en niet de jouwe.

Genade is heilig.
Merk ook op dat Paulus zei dat hij ons "met een heilige roeping heeft geroepen, niet naar iets wat we hebben gedaan, maar naar Zijn eigen doel en genade".

De genade van onze redding is heilig, wat betekent dat het iets speciaals is. In het natuurlijke, wanneer je geld geeft of uitleent aan je familie of vriend voor een doel, is die relatie tussen jou en hen bijzonder, heilig. Er is een doel verbonden aan de genade die je hen hebt gegeven, en je verwacht dat ze erkennen en waarderen wat je hebt gedaan als zijnde iets bijzonders - dat is heiligheid. Het is een unieke relatie die je met hen hebt en je verwacht dat ze dat waarderen en op prijs stellen. Hetzelfde geldt voor ons en onze redding, die zo'n grote prijs heeft gekost. Het is heilig, genade is heilig, genade heeft een heilig doel. Genade is niet zozeer bedoeld om te zeggen 'vrij om te zondigen', maar om te zeggen 'vrij om te doen wat juist is, vrij om te groeien'.

Wanneer iemand waar jij genade aan verleend hebt, misbruik maakt van de genade, nooit ingaat op het doel waarvoor het werd verleend, tonen ze aan dat ze geen waarde hechten aan wat je hebt gedaan, het is niet iets bijzonders voor hen, want dat blijkt uit hun daden. Ze zien jullie relatie niet als 'heilig', speciaal, uniek. Op dat moment overschrijden ze de grens naar het oordeel - je snijdt ze af. Er kan geen genade meer worden verleend vanwege hun daden. Ze hebben het zichzelf aangedaan.

Genade heeft niets met jou te maken. Het gaat niet om jou.
Merk op dat de Vader ons Christus vóór eeuwige tijden al heeft gegeven. Zijn genade werd voor eeuwige tijd gegeven. Dat betekent dat genade 100% afhankelijk is van de gever van genade. De ontvanger van die genade heeft er niets mee te maken. De ontvanger van genade kan de gever niet op één of andere manier beïnvloeden, omdat de genade in het hart van de gever zit. De genade om je te vergeven voor de zonde van volgend jaar was al gegeven voordat de wereld ooit ontstond. Het kruis is de legale manier waarop Hij het 2000 jaar geleden deed - maar Zijn hart dat ons vergaf was er al voordat Genesis zich ooit opende met 'In het begin'.

Of het nu gaat om de liefde voor een kind, een huisdier of iets wat je verzamelt, je kunt niet verklaren waarom je van hen houdt, dat doe je gewoon. De genade die je in je hart hebt voor hen is volledig in jou - zelfs als dat kind of huisdier het slechtst denkbare doet, hou je nog steeds van hen omdat het gewoon in jou zit om van hen te houden. Dat is genade. Ze hebben niets te doen met jouw genade en liefde voor hen - het zit in je hart en niets kan dat ooit veranderen.

God gaf ons genade met een doel, het kwam van Hem en alleen van Hem. Het is volledig afhankelijk van Hem en er is niets wat je kunt doen dat jou van die liefde kan scheiden. Je kunt ook niets aan die genade en liefde toevoegen.

Je kunt niet genoeg vasten, genoeg geven, heilig genoeg leven om indruk op Hem te maken, want genade werd je gegeven voordat de schepping plaatsvond. Al jouw falen zal Hem geen spijt bezorgen, zelfs als Hij jouw rotzooi herhaaldelijk moet opruimen, omdat de genade al in Zijn hart was voordat de schepping tot stand kwam. **Het is geen religie, het is een relatie**. Relaties geven je kracht, religie beperkt. Verbazingwekkende genade... we pakken het daar volgende week op, tot die tijd, zegen,

John Fenn
www.cwowi.org en e-mail mij op cwowi@aol.com

Understanding grace 3 of 3, Empowering grace - 20200627
Genade begrijpen 3 van 3, Kracht ontvangen door genade – 20200627

Dag allemaal,
Ik heb gedeeld hoe genade een verwachting, een doel heeft en grenzen met zich meebrengt. Genade is volledig in het hart van de gever van de genade, en is heilig. Maar wacht, er is meer!

Genade is ook kracht. God houdt van ons, en binnen die genade is er de kracht om alles te zijn wat we kunnen zijn als mens en mens in Christus.

Toen Paulus in 2Timoteüs 2:1 vertelde dat hij 'sterk moest zijn in de genade die in Christus Jezus werd gevonden', vertelde hij hem niet dat hij sterk moest zijn in onverdiende gunst. Hij zegt dat je de genade moet ontvangen die je voor dit leven hebt gekregen en dat je sterk moet zijn in die genade.

Paulus schreef aan de Romeinen in 12:3; "Ik spreek naar de genade die mij gegeven is...aan ieder is de maat van het geloof gegeven (naar de genade)". Het geloof dat je hebt is direct verbonden met en evenredig aan de genade die je in het leven hebt gekregen. Probeer niet in de genade van iemand anders te leven en zijn mate van geloof. Er is alle kracht die je nodig hebt binnen de genade en de maat van het geloof die jij al reeds hebt.

Als je ooit een voorganger de preek van iemand anders hebt zien houden en falen, en je hebt je afgevraagd waarom die preek niet dezelfde zalving had als toen je het hoorde van de oorspronkelijke leraar, dan is hier de reden waarom: Toen het voor het eerst werd onderwezen, was het hun eigen openbaring, hun eigen genade, hun eigen geloof.

De voorganger nam dezelfde boodschap, maar maakte er nooit de zijne van, bleef nooit lang genoeg in de aanwezigheid van de Vader zodat Hij er persoonlijke openbaring over kon geven - ze spraken gewoon vanuit de ziel de genade van iemand anders, en men verwachtte dezelfde impact en zalving als de boodschap van die andere persoon. Nee. Je kunt alleen spreken en leven naar de genade die jou gegeven is, en met die genade komt de juiste mate van geloof.

Genade geeft altijd de ontvanger van de genade kracht. Wanneer je dat huisdier mee naar huis neemt, bekrachtig je dat huisdier door het voedsel en het onderdak dat je geeft. Je kind wordt ook bekrachtigd in jouw genade, op verschillende manieren en op verschillende niveaus van volwassenheid. De genade die hen bekrachtigd leidt hen naar volwassenheid en stelt hen in staat om op zichzelf te leven als een productieve jongvolwassene. Dat object dat je verzamelt is gesterkt om deel uit te maken van de verzameling van bijzondere voorwerpen waar je zo van houdt. Genade geeft altijd kracht. Met een doel. Met beperkingen, verwachtingen en grenzen. In heiligheid.

Genade onderwijst
Alsof we nog meer nodig hebben om ons te vertellen dat genade ons in staat stelt om een heilig leven te leiden, versterkte Paulus die waarheid hiermee:

"Want de zaligmakende genade van God is verschenen, aan alle mensen en leert ons de goddeloosheid en wereldse begeerten te verloochenen en in de tegenwoordige wereld bezonnen, rechtvaardig en godvruchtig te leven, .. verwachtende de verschijning van Jezus." Titus 2:11-13.

Genade onderwijst - maar wat? Om goddeloosheid en wereldse begeerten te verloochenen. Het Griekse woord dat hier vertaald wordt als 'onderwijzen' is eigenlijk een woord dat betekent 'kinderen bijbrengen' of 'kinderen opleiden' en draagt het idee van discipline met zich mee, en correctie als het kind dat nodig heeft. (payeuousa)

Genade is onze mentor. Verbazingwekkend. Niet de wet, niet het legalisme. Niet als we x doen dan zal God y doen. Genade onderwijst. Als we het verknoeien en Hij vergeeft ons, dan geeft die genade ons kracht en leert ons om het de volgende keer beter te doen. Daarom schreef Paulus dat hij de moeilijkheden in het leven verheerlijkt, want binnen die moeilijkheden wordt de diepte van de genade gevonden. Te midden van moeilijkheden vindt een mens bekrachtiging in Christus.

Ik heb vele getuigenissen gehoord van mensen die aan bed gebonden waren of die het langzaam aan moesten doen door verwonding of ziekte, die getuigden dat ze in die tijd een prachtige tijd in de Heer hebben gehad - dat wanneer het vlees zwak is, de geestelijke mens eerder wordt waargenomen en dat men er gevoeliger voor is. Dat is de aantrekkingskracht van vasten, want bij het vertragen van het spijsverteringsproces vergeten we de behoefte van het vlees, zodat we ons kunnen concentreren op de geest.

Genade onderwijst: We moeten de genade leren te stromen in liefde, vreugde, vrede, zachtmoedigheid, geduld, zachtmoedigheid, vriendelijkheid, die vrucht zijn van de geest/Geest binnen in ons, in elke situatie.

Het hart is gevestigd in genade
De schrijver van Hebreeën zegt in 13:9: "Laat je niet meeslepen door vreemde leerstellingen, want het is goed dat het hart gevestigd is in genade, en niet in offers die niet ten goede zijn gekomen aan degenen die ze aanbieden."

Omdat hij genade heeft ingeklemd tussen 'vreemde leringen' en 'religieus legalisme' moeten we deze 2 foute leringen beschouwen als de meest gevaarlijke om het hart in genade te vestigen. Het hart is gevestigd in genade.

Het Griekse woord 'gevestigd' is hier 'bebaioo' en betekent 'wandelen waar het solide is', dus solide, bevestigd, gevestigd. Genade is 'wandelen waar het stevig is'. Het is een goede zaak dat het hart is gevestigd, stevig gemaakt is door genade. Met andere woorden, vreemde leringen en werken van de wet laten ons niet wandelen op stevige grond.

Vreemde leringen vestigen het hart niet...
Jakobus schreef in 3:14-17 dat hij de aardse wijsheid (vreemde leringen) beschreef als het produceren van verwarring, emoties van strijd, afgunst, bitterheid, en het veroorzaken van verdeeldheid als gevolg van de egoïstische ambities van degenen die zo'n dwaling onderwijzen (Ze gebruiken je). Hij zei dat die wijsheid aards is, van het zintuiglijke rijk (vleselijke emoties), en demonisch.

Daarentegen zegt hij dat Gods wijsheid heilig is in haar zuiverheid van motieven, vrede voortbrengt, redelijk en zachtmoedig is, vol van barmhartigheid, en goede vruchten van de Geest/geest voortbrengt, onwrikbaar is en niet hypocriet.

Dat is het contrast tussen de leer van een demon die zich voordoet alsof hij van God afkomstig is, en de leer van God die vrede in je geest voortbrengt. De ene produceert verwarring (angst is verbonden met verwarring) en strijd, de andere produceert vrede. De schrijver van Hebreeën 13:9 zei dat men zich niet moest laten 'meeslepen' door een verkeerde leer - het hart wordt niet gevestigd door een dwaling die alleen maar angst, verwarring, twist en andere onrust voortbrengt.

Legalisme geeft het hart geen vastheid - alleen genade doet dat
De andere vergelijking die in Hebreeën 13:9 wordt genoemd is het brengen van offers aan God binnen een religieus systeem. Ze vestigen het hart ook niet. Het zijn vleselijke werken, waarbij iemand denkt dat als hij 'x ding' doet, God meer blij is met hem, of dat dit het is wat God wil, of dat God meer geneigd is om jouw 'grote' gebedsverzoek te beantwoorden. En soms gaan mensen terug naar de wet omdat het veilig is en ze gekwetst zijn in de charismatische wereld waar soms geen regels, ethiek, gezond verstand of moraal lijken te zijn zolang iemand zegt 'het is van God'.

Paulus berispte de Galaten in 3:1; "Wie heeft u betoverd...de genade verlaten om de werken van de (mozaïsche)wet te gehoorzamen? Het Griekse woord voor 'betoverd' is 'baskaino' en betekent: "Een kwade spreuk (over iemand) uitspreken, macht uitoefenen over iemand met kwade of onreine motieven, hem betoveren, een beroep doen op iemands ijdelheid of behoefte, om hem te manipuleren en te controleren." Het wordt geassocieerd met afgunst.

Hij vraagt hen hoe ze, nadat ze in de Geest zijn begonnen met genade en de wonderen van God in hun leven hebben gezien, onder het legalisme kunnen gaan, want onder de wet zien ze geen wonderen, zien ze de genade van God niet - het gaat allemaal om hun werken en inspanningen. Het hart is daar niet door gevestigd.

Het hart is gevestigd in genade. Genade leert. Genade geeft kracht. Genade heeft een doel. Genade is 100% in het hart van de gever van de genade. Genade heeft verwachtingen en grenzen voor de ontvanger van de genade.

De mens heeft de neiging om genade te verlaten voor het legalisme, omdat genade betekent dat men verantwoordelijk is voor zijn eigen leven, terwijl het religieuze legalisme alle moeite doet om te leven op basis van prestaties, gedicteerd van buitenaf, met de belofte dat als je x doet, God y zal doen.

En daar begint volgende week een nieuwe serie mee, met de vraag waarom God de wet in de eerste plaats heeft gegeven?
Tot die tijd, zegen,
John Fenn/ak
www.cwowi.org en e-mail mij op cwowi@aol.com